

Nr 233.

Av herrar **Holmberg** och **Hagberg** i Luleå, *angående byggande av en bro över Lule älv vid Bergnäset.*

Chefen för kommunikationsdepartementet uttalar i årets statsverksproposition att behovet av en bro vid Bergnäset är ådagalagt och att »en sådan bro måste komma till stånd inom en icke alltför avlägsen framtid». Emellertid synas de åtgärder, som nu föreslås för att ordna trafikförhållandena över Luleå älv vid Bergnäset, icke ge nämnvärt hopp om någon snar lösning av denna viktiga brofråga. Meningen är ju nu att skaffa ytterligare en färja till denna trafikled. Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har beräknat att en sådan anordning, så tilltagen att den bättre än för närvarande kunde tillgodose trafikbehoven, skulle kosta i anläggning 1 260 000 kr. och i årlig drift 331 200 kr. Det kan starkt ifrågasättas om ens denna anordning skulle innebära någon nämnvärd förbättring. Olägenheten består ju nämligen just däri att det är färjtrafik i stället för bro över älven. Vissa fördelar såsom större utrymme och trafiksäkerhet skulle man uppnå med en färjanläggning av den storlek som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kostnadsberäknat, men när departementschefen nu föreslår riksdagen att anvisa medel till en färja för endast en femtedel av den kostnad som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen beräknat, förefaller detta icke få någon annan effekt än att brofrågan skjutes undan till en mycket oviss framtid.

En bro vid Bergnäset är den enda rationella lösningen. Kungl. Maj:t har ju också en gång i valet mellan olika alternativ till bro över Luleå älv funnit förläggningen vid Bergnäset vara att föredraga. I propositionen erinras om att huvudskälen till att en bro på sin tid byggdes vid Gäddvik var att kostnaden blev mindre än för bro vid Bergnäset, att den kunde byggas på kortare tid, att militära skäl talade för en sådan förläggning och att arbetsmarknadspolitiska synpunkter icke påkallade något större brobygge.

Av dessa skäl är det väl endast de militära synpunkterna som kunna tillmätas något värde för kravet att förlägga bron till annan plats än där den var motiverad ur trafiksynpunkt. Dessa militära skäl äro ju nu tillgodosedda, men kvar stå alla skäl för en bro vid Bergnäset. Att, såsom departementschefen framhåller, kostnaderna för en bro vid Bergnäset äro så stora att de motsvara hittillsvarande beloppet av det allmänna broanslaget för tre år, är tyvärr sant. Men det kan inte anföras som en invändning mot att i år upptaga medel för detta brobygge. Ty precis samma konstaterande kan göras nästa år och varje år framåt, så länge det allmänna broanslaget hålles i huvudsak vid den summa som nu föreslås. Väg- och vatten-

byggnadsstyrelsens prognos rörande påfrestningarna på vägväsendet efter kriget — och därmed också anspråken på flera och bättre broar — ger inte heller stöd för eventuella förhoppningar om att anslagsbehovet till sådana ändamål skall bli mindre i framtiden.

Vi föreslå därför,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om att förslag förelägges årets riksdag om bro vid Bergnäset över Luleå älv.

Stockholm i januari 1945.

Helmer Holmberg.

H. Hagberg.
